

TISKOVÁ ZPRÁVA - MĚSTO ODMÍTÁ TVRZENÍ O „POLITICKÉ LIKVIDACI“. PROTI NEPRAVDIVÝM VÝROKŮM ZVAŽUJE PRÁVNÍ KROKY

FRENŠTÁT POD RADHOŠTĚM, 17. 9. 2026 – **Město Frenštát pod Radhoštěm se ohrazuje proti řadě tvrzení, která zazněla v článku serveru Novinky.cz pod titulkem „Válka na frenštátské radnici. Je to politická likvidace, tvrdí vyhozený šéf hasičů.“**

Město i jednotlivé osoby, kterých se zveřejněné výroky přímo týkají, považují tato tvrzení za nepravdivé, nepodložené nebo skutečnost zkreslující a způsobitou zasáhnout do pověsti města i osobní cti konkrétních osob.

V článku zaznívají tvrzení o údajném bossingu, šikaně, osobní mstě či politické likvidaci. Současně je vytvářen dojem, že pracovníprávní postup vůči panu Zbyňku Vágnerovi byl důsledkem jeho současné politické kandidatury nebo údajné kritiky veřejných zakázek.

Město takovou interpretaci událostí zásadně odmítá.

Starosta pana Vágnera nepropouštěl

Za prvé je nutné odmítnout konstrukci, podle níž měl starosta Jan Rejman jako politický soupeř pana Vágnera osobně odstranit z jeho pracovního místa.

Starosta výpověď pana Vágnera nepodepsal. Starosta mu ji ani nepředával a v této věci nevystupoval jako jeho personální nadřízený.

Přímým pracovním nadřízeným pana Vágnera byl vedoucí odboru kanceláře starosty Petr Frejlich. Právě ten mu výpověď za přítomnosti dalších dvou zaměstnanců města předal.

Petr Frejlich přitom v této situaci nevystupoval jako volený politik ani jako politický soupeř pana Vágnera, ale jako jeho přímý pracovní nadřízený.

Tvrzení, že starosta nechal vyhodit svého politického soupeře, proto neodpovídá skutečnému průběhu pracovníprávního postupu.

Dva přímí svědci popírají Vágnerův popis předání výpovědi

Pan Vágner v článku velmi konkrétně popisuje způsob, jakým mu měla být výpověď předána.

Při tomto jednání však byli přítomni další dva zaměstnanci města jako přímí svědci.

Oba svědci popis události prezentovaný panem Vágnerem nepotvrzují a v podstatných okolnostech jej popírají.

Nejde o názor na politiku města ani o subjektivní pocit. Jde o popis konkrétní události, u které byli přítomni další lidé a jejíž průběh lze dokazovat jejich výpověďmi.

Také tato tvrzení proto budou předmětem právního posouzení.

Není pravdou, že pan Vágner nikdy nedostal písemnou výtku

V článku zaznívá rovněž konkrétní tvrzení, že pan Vágner před výpovědí „nedostal od radnice ani jeden vytýkácí dopis.“

Ani toto tvrzení není pravdivé.

Pan Vágner obdržel od zaměstnavatele písemnou výtku v souvislosti s porušením vnitřní směrnice města upravující zadávání veřejných zakázek.

Dokument existuje a jeho obsah i doručení jsou doložitelné.

Město proto považuje za problematické, pokud jsou veřejnosti jako fakta předkládána tvrzení, která lze přímo konfrontovat s existujícími písemnými dokumenty.

Problémy nevznikly několik týdnů před volbami

Stejně zkreslený obraz vzniká tvrzením, že problémy s panem Vágnerem jsou důsledkem jeho současné kandidatury.

Výhrady k jeho práci a spolupráci existovaly výrazně dříve.

Ještě před jeho rezignací na funkci místostarosty proběhla koaliční schůze za účasti **14 zastupitelů tehdejší koalice.**

Na tomto jednání starosta Jan Rejman otevřeně sdělil koaličním partnerům, že další spolupráci s panem Vágnerem považuje za dlouhodobě neudržitelnou.

Důvodem byly opakované problémy při výkonu funkce místostarosty, zejména při aplikaci právních předpisů, vnitřních pravidel nebo řízení zaměstnanců města a následná nutnost řešit situace vzniklé v souvislosti s jeho jednáním.

Situace byla natolik vážná, že starosta tehdy koaličním partnerům sdělil, že pokud nebude personálně vyřešena, je připraven svou funkci opustit sám.

To vše se odehrálo ještě před rezignací pana Vágnera z funkce místostarosty a dlouho před jeho současnou kandidaturou za opoziční volební subjekt.

Průběh tohoto jednání může potvrdit řada jeho přímých účastníků.

Představa, že spor vznikl až nyní před komunálními volbami, proto neodpovídá časové posloupnosti událostí.

„Nechtěl jsem jen podepisovat papíry“ neodpovídá jeho tehdejší roli

Pan Vágner svůj odchod z funkce místostarosty v článku vysvětluje také slovy, že nechtěl „jen podepisovat papíry.“

I toto tvrzení vytváří podle města zkreslenou představu o jeho tehdeším postavení.

Pan Vágner jako místostarosta nebyl člověkem, kterému někdo předkládal cizí rozhodnutí k formálnímu podpisu.

Byl členem Rady města Frenštát pod Radhoštěm, tedy orgánu, který o řadě těchto záležitostí rozhodoval. Na tomto rozhodování se osobně podílel a měl k dispozici příslušné podklady.

Pokud dnes tvrdí, že se mu nelíbilo, „kam zakázky šly, do jakých rukou a za jakých podmínek“, měl by podle města označit konkrétní zakázku, konkrétní rozhodnutí a konkrétní porušení pravidel, proti kterému tehdy vystupoval.

Usnesení Rady města, dokumentace veřejných zakázek a další podklady existují a umožňují taková tvrzení zpětně ověřit.

Argument o „odmítání podepisovat papíry“ navíc neodpovídá tomu, jaké bylo jeho skutečné postavení. Jeho rolí jako člena Rady města bylo především rozhodovat, nikoliv pouze podepisovat rozhodnutí někoho jiného.

Výhrady pokračovaly i v pracovním vztahu

Problémy přitom neskončily odchodem pana Vágnera z politické funkce.

Zaměstnavatel dlouhodobě evidoval nedostatky týkající se samostatného plnění pracovních úkolů, dodržování interních postupů, smluvního zajišťování svěřených činností, aplikace příslušných pravidel a spolupráce s dalšími zaměstnanci.

Problémem nebyla pouze odborná a administrativní stránka výkonu práce. Dlouhodobě komplikovaná byla také samotná spolupráce s dalšími zaměstnanci města.

Město eviduje opakované situace, kdy zaměstnanci vyjadřovali zásadní výhrady ke způsobu komunikace pana Vágnera a k jeho jednání vůči nim. Zaměstnanci jeho způsob vystupování vnímali jako urážlivý, nerespektující a natolik konfliktní, že s ním odmítali nebo měli výrazné obtíže dále spolupracovat.

Ani tato situace nevznikla před komunálními volbami. Jednalo se o dlouhodobý problém, který byl uvnitř úřadu znám a opakovaně řešen.

Město má k těmto skutečnostem konkrétní podklady a v řadě případů také zaměstnance, kteří jsou připraveni své zkušenosti popsat jako přímí svědci. Nad rámec toho město disponuje i čestným prohlášením zaměstnanců v této věci.

Město má současně k dispozici také samostatné podepsané čestné prohlášení zaměstnankyň, v němž uvádějí, že byly ze strany pana Vágnera opakovaně vystaveny nevhodnému chování se sexuálním podtextem, které vnímaly jako nežádoucí, nevhodné a zasahující do jejich osobní důstojnosti na pracovišti.

Vzhledem k závažnosti těchto sdělení město nebude konkrétní obsah jednotlivých zkušeností ani totožnost dotčených zaměstnankyň veřejně rozebírat. Prohlášení bude uchováno, jako podklad pro právní posouzení a v případě potřeby předloženo příslušným orgánům nebo soudu.

Město tato svědectví nepovažuje za součást politické polemiky. Jde o výpovědi zaměstnankyň o jejich vlastní osobní zkušenosti, které musí být posuzovány samostatně a s respektem k ochraně dotčených osob.

Je proto obtížné přijmout obraz, podle něhož byl pan Vágner bez předchozích problémů náhle vystaven „bossingu“ pouze proto, že vstoupil do předvolebního souboje.

Jde o dlouhodobě evidované pracovní a vztahové problémy, které současné politické kandidatuře pana Vágnera předcházejí.

Městský majetek byl v některých případech poskytován bez smluvního zajištění

Město zjistilo také případy, kdy byl jeho majetek nebo prostory umožněny k užívání třetím subjektům bez odpovídajícího smluvního vztahu.

Jedním z doložených případů bylo schválení využívání areálu hasičského cvičiště třetími osobami bez uzavřeného odpovídajícího smluvního vztahu.

Dalším příkladem byly odběry krve zajišťované externím zdravotnickým subjektem v prostorách města, aniž byly odpovídajícím způsobem smluvně upraveny podmínky užívání prostor a vzájemná práva a povinnosti.

Město má podklady také k dalším případům obdobného charakteru.

Nejde o formalismus. U veřejného majetku mají smlouvy a vnitřní pravidla svůj důvod. Určují, kdo majetek užívá, za jakých podmínek, kdo za co odpovídá a kdo nese případné následky škody.

Den se záchranáři měl pan Vágner přímo na starosti

Za zvlášť závažný považuje město způsob, jakým pan Vágner argumentuje v případě akce Den se záchranáři.

V článku uvádí, že organizace akce probíhala přibližně 15 let stejným způsobem a nikdo proti ní dříve neměl výhrady.

Pokud má být argumentem to, že se určitá povinnost patnáct let neplnila, není to podle města omluva. Je to naopak velmi znepokojivá informace.

Město současně zdůrazňuje, že hodnotí pouze období, za které nese odpovědnost současné vedení.

A v tomto volebním období měl pan Vágner Den se záchranáři **přímo na starosti**.

Nejprve z pozice místostarosty města a následně v rámci svého pracovního zařazení velitele.

Nešlo tedy o aktivitu, ke které měl pouze okrajový vztah. Organizace akce byla přímo v jeho gesci.

Den se záchranáři přitom není běžným setkáním několika desítek lidí.

Akce se může účastnit až přibližně **1 000 návštěvníků**, včetně rodin s dětmi. V prostoru se pohybuje technika složek integrovaného záchranného systému i vojenská technika. Probíhají zde dynamické ukázky zásahů, požárů a další činnosti, které svou povahou přinášejí zvýšené bezpečnostní riziko.

Právě u takové akce musí být podle města zcela jasné, kdo jednotlivé činnosti organizuje, kdo za ně odpovídá, za jakých podmínek jednotlivé subjekty využívají městský majetek a jak jsou mezi nimi nastavena práva a povinnosti.

Město zjistilo, že u řady činností a spolupracujících subjektů nebyly tyto vztahy odpovídajícím způsobem smluvně upraveny.

Takový postup mohl město vystavit značnému právnímu a finančnímu riziku.

Pokud by při pohybu techniky, ukázce zásahu nebo jiné části programu došlo k vážnému úrazu či škodě, absence jasně stanoveného rozdělení odpovědnosti mezi jednotlivé subjekty by mohla zásadně zkomplikovat řešení vzniklé újmy, odpovědnosti jednotlivých účastníků i případného pojistného plnění.

Můžeme být rádi, že se žádná tragická událost nestala. To však není důkazem, že byl organizační postup správný.

Argument „dělalo se to tak 15 let“ nemůže podle města nahradit řádné plnění povinností při organizaci akce, za kterou konkrétní osoba nese odpovědnost.

Pan Vágner nikdy nebyl členem Sboru dobrovolných hasičů

Město považuje za nutné upřesnit také tvrzení článku, podle něhož je pan Vágner „také dobrovolným hasičem.“

Pan Zbyněk Vágner nikdy nebyl členem Sboru dobrovolných hasičů (SDH) jako spolku.

Je přitom nezbytné rozlišovat mezi členstvím ve Sboru dobrovolných hasičů a působením v jednotce sboru dobrovolných hasičů obce, kterou zřizuje město.

Jde o dva rozdílné právní a organizační vztahy, které nelze zaměňovat.

Toto není úplný výčet

Město zdůrazňuje, že uvedené příklady **nejsou úplným výčtem výhrad a zjištěných pochybení**, které v souvislosti s výkonem pracovních a dřívějších řídicích povinností pana Vágnera eviduje.

Další veřejné rozebírání jednotlivých případů však město v tuto chvíli nepovažuje za správné.

Pracovněprávní spor se nemá rozhodovat v novinových titulcích ani na sociálních sítích.

Město má k dispozici dokumenty, interní podklady i svědky a v případě soudního řízení je připraveno je předložit soudu.

Obvinění z bossingu, šikany a osobní msty jsou závažná

Město považuje za mimořádně závažné, že pan Vágner veřejně označil starostu Jana Rejmana, tajemnici Ludmilu Pavlovou a vedoucího odboru Petra Frejlichu za osoby, které se vůči němu měly dopouštět bossingu a šikany.

Stejně závažné je tvrzení, že pracovněprávní postup měl být osobní mstou tajemnice městského úřadu v souvislosti se soukromým občanskoprávním sporem pana Vágnera s její dcerou.

Všechny dotčené osoby tato tvrzení jednoznačně odmítají.

Taková obvinění už podle města nelze jednoduše skrýt za obecnou politickou kritiku. Přisuzují konkrétním lidem konkrétní jednání a konkrétní motivy a zasahují do jejich osobní i profesní pověsti.

Pokud někdo tak závažná tvrzení veřejně vysloví, musí být připraven doložit jejich skutkový základ.

Frenštát pod
Radhoštěm

O pravdivosti tvrzení rozhodnou důkazy, nikoliv předvolební titulky

Město respektuje právo pana Vágnera kandidovat v komunálních volbách, kritizovat vedení města a veřejně prezentovat své politické názory.

Politická kandidatura však nemění nic na tom, že konkrétní skutková tvrzení musí mít odpovídající skutkový základ.

Dotčené fyzické osoby proto zvažují další právní kroky na ochranu osobnosti proti původci konkrétních výroků.

Současně i město Frenštát pod Radhoštěm zvažuje další právní kroky na ochranu své pověsti, jejímž prostřednictvím se bude domáhat odstranění následků zásahu a uvedení konkrétních nepravdivých či skutečnost zkreslujících tvrzení na pravou míru.

Město i dotčené osoby jsou připraveny předložit dokumenty, písemné výtky, interní podklady, časovou posloupnost jednotlivých událostí i svědecké výpovědi.

Další spor proto město nechce vést prostřednictvím vzájemných mediálních obvinění. O tom, zda konkrétní výroky překročily hranice přípustné kritiky a zásahy do práv města nebo dotčených osob, musí rozhodnout právní rozbor celé situace.

Patricie Pustějovská
odbor vnějších vztahů